

Nakazywanie przez KNF przyznania dostępu do rachunku płatniczego

Przepisy implementujące¹ dyrektywę PSD2² do polskiego porządku prawnego wprowadziły nowe rodzaje usług płatniczych, jakimi są usługa dostępu do informacji o rachunku i usługa inicjowania transakcji płatniczej. Z ich świadczeniem wiąże się szereg zagadnień wynikających z interakcji zachodzących między dostawcami wykonującymi te nowe usługi płatnicze (tzw. *third party providers* – TPP) a dostawcami prowadzącymi rachunki płatnicze. Z oczywistych względów najważniejszym z nich jest przyznawanie dostawcom oferującym nowe usługi dostępu do rachunków płatniczych³, gdyż warunkuje to możliwość ich świadczenia.

MICHAŁ TOROŃCZAK

Nowe regulacje zakładają, że mogą mieć miejsce przypadki odmowy udzielenia takiego dostępu. W takich sytuacjach wkracza Komisja Nadzoru Finansowego (KNF), która musi ocenić, czy odmowa dostępu była uzasadniona. Jeśli nadzór uzna, że tak nie było – nakazuje dostawcy prowadzącemu rachunek płatniczy przyznanie dostępu do tego rachunku.

Celem niniejszej publikacji jest omówienie i ocena procedury interweniowania przez KNF w przypadkach odmowy udzielenia dostępu do rachunku płatniczego, przewidzianej w ustawie o usługach płatniczych⁴. W szczególności przedmiotem analizy jest to, czy procedura ta zapewnia efektywne świadczenie nowych usług płatniczych.

Konstrukcja usługi dostępu do informacji o rachunku oraz usługi inicjowania transakcji płatniczej zakłada, że świadczący je podmiot uzyskuje dostęp do rachunku płatniczego płatnika. Zgodnie z art. 41 ust. 5 u.u.p. dostawca prowadzący rachunek może odmówić dostawcy, który świadczy

¹ Ustawa z 10.05.2018 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1075).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z 25.11.2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniając dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylając dyrektywę 2007/64/WE (Dz.U. UE L nr 337, s. 35), dalej: „PSD2”.

³ D. Gradzi, *Third Party Providers (TPP) – nowi dostawcy usług płatniczych w środowisku internetowym i mobilnym. Przegląd regulacji prawnych i analiza możliwych zagrożeń cyberbezpieczeństwa płatniczej infrastruktury krytycznej*, Przegląd Bezpieczeństwa Wewnętrznego 2018, nr 19, s. 128.

⁴ Ustawa z 19.08.2011 r. o usługach płatniczych (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 2003, ze zm.), dalej: „u.u.p.”.